

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind modificarea
unor dispoziții din Codul Familiei**

**Analizând propunerea legislativă privind modificarea unor
dispoziții din Codul Familiei, transmisă de Secretarul General al
Senatului cu adresa nr.218 din 8.06.2001,**

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

**Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele
observații și propuneri:**

1. Prin prezenta propunere legislativă inițiatorul urmărește - așa cum rezultă din Expunerea de motive - introducerea în Codul familiei a unor dispoziții preluate din sistemul de drept american, referitoare la suportarea cheltuielilor pentru efectuarea testului de paternitate, la persoanele care pot introduce acțiunea în stabilirea paternității din afara căsătoriei, precum și la prescrierea acestei acțiuni.

Prin obiectul său de reglementare, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare.

2. Propunerii legislative îi lipsește formula introductivă care, potrivit art.39 alin.(2) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, este următoarea:

“Parlamentul României adoptă prezenta lege”.

Este deci necesară inserarea acesteia în proiect, după menționarea titlului acestuia.

3. Propunerea legislativă necesită, în planul redactării, să deuteze cu textul consacrat, care dispune modificarea și respectiv completarea unui act normativ, după cum urmează:

“Articol unic. - Codul familiei, adoptat prin Legea nr.4/1953, republicat în Buletinul Oficial nr.13 din 18 aprilie 1956, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:”.

4. La art.1, (care ar fi trebuit să fie marcat ca pct.1) pe de o parte, semnalăm că textul nu-și găsește locul în cadrul art.42 care se referă la încredințarea și întreținerea copiilor minori în urma divorțului. Problema testului de paternitate se poate pune numai în cazul introducerii unei acțiuni în stabilirea paternității din afara căsătoriei sau a unei acțiuni în tăgăduirea paternității, iar nu în cazul unei acțiuni de divorț.

Pe de altă parte, oricum, norma propusă este superfluă în raport de prevederile art.202 alin.(2) C.pr.civ., astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.138/2000, conform căruia instanța stabilește, prin încheierea de numire a experților, și plata acestora. Sugerăm renunțarea la modificarea textului.

5. Art.2, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, ar trebui să deuteze cu următoarea formulă:

“Alineatul 1 al articolului 59 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

Semnalăm însă că la alin.1 lit.a), conținutul este neinteligibil, neprecizându-se cine poate porni acțiunea în numele mamei și nici despre al cui reprezentant este vorba.

În orice caz, dispoziția propusă vine în contradicție cu partea de început a art.2, potrivit căreia acțiunea în stabilirea paternității aparține copilului, deci este o acțiune cu caracter personal, ce nu poate fi introdusă de mamă în nume propriu sau prin reprezentare, întrucât îi lipsește calitatea procesuală activă. Recomandăm menținerea actualiei dispoziții din Codul familiei, pe care o considerăm mai potrivită.

La lit.b), nu se întrevide rațiunea pentru care rudle de gradul II cu mama copilului ar putea porni acțiunea în stabilirea paternității în numele acestuia, atâta vreme cât în ipoteza decesului mamei,

drepturile și îndatoririle părintești sunt exercitate de către tutore care, în calitate de reprezentant legal, poate el porni acțiunea în numele copilului.

La lit.c), textul este inutil, întrucât pretinsul tată biologic are la îndemână instituția recunoașterii de paternitate, reglementată de art.56-58 C.fam.

Din considerentele arătate, propunem eliminarea lit.b) și c).

La lit.d), se impune o definiție a entității guvernamentale. Precizăm că, potrivit art.45 alin.(1) C.pr.civ., Ministerul Public poate porni acțiunea civilă ori de câte ori este necesar pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale minorilor.

La același articol, propunem eliminarea alin.2, fiind de principiu că un text ce nu a fost supus modificării are conservată aplicabilitatea.

6. Art.3 necesită a fi reformulat, astfel:

“3. Articolul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art.60. - ...””.

7. La art.4, formularea nu respectă regula de tehnică legislativă statuată de art.61 alin.(3) din Legea nr.24/2000, în conformitate cu care în vederea abrogării, dispozițiile normative vizate trebuie determinate expres. În acest sens, propunem revederea textului.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 574/18.06.2001